

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ENDELIG ALENE

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

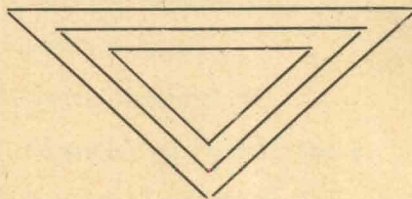
A decorative border consisting of a series of small diamonds arranged in a rectangular shape, framing the central text.

ENDELIG ALENE

Films-Farce i 2 Akt. 50 Afd.

I Hovedrollerne:

Rasmus Christiansen
Frøken Luzzi Werren





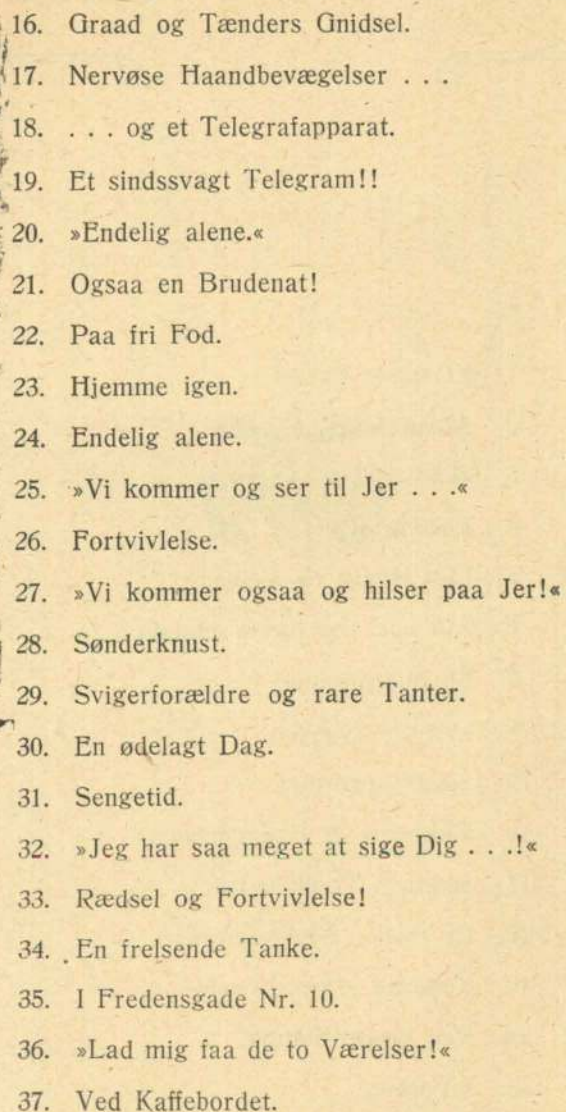
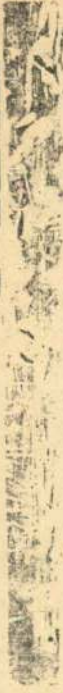
At se denne Film er det samme som at vride sig af Latter. Dens Billedrække er en Kæde af grundkomiske Situationer, der ikke lader Alvoren vinde blot det mindste Indpas, og dens to Hovedpersoner virker ved deres Ungdom og Spil sympatisk og forfriskende paa Tilskueren _____


AFDELINGER



1. Et sidste Farvel.
2. Afgang!
3. »Lad os faa Kupéen for os selv!«
4. Endelig alene.
5. Lidt Hygge og Velvære.
6. Allerede ved næste Station.
7. En Medrejsende!
8. »Vil De ryge?«
9. Smækfornærmet.
10. Skænderi og Haandgemæng.
11. Selveste Trafikchefen!!
12. Et Træk i Nødbremsen.
13. Kedelige »Medrejsende«.
14. Ved næste Station.
15. I Forhør.

A/S „FOTORAMA“
 ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a.
 lign. Materiale, med absolut Eneret.
 Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
 krav gjort gældende mod Vedkommende.

- 
- 
16. Graad og Tænders Gnidsel.
 17. Nervøse Haandbevægelser . . .
 18. . . . og et Telegrafapparat.
 19. Et sindssvagt Telegram!!
 20. »Endelig alene.«
 21. Ogsaa en Brudenat!
 22. Paa fri Fod.
 23. Hjemme igen.
 24. Endelig alene.
 25. »Vi kommer og ser til Jer . . .«
 26. Fortvivlelse.
 27. »Vi kommer ogsaa og hilser paa Jer!«
 28. Sønderknust.
 29. Svigerforældre og rare Tanter.
 30. En ødelagt Dag.
 31. Sengetid.
 32. »Jeg har saa meget at sige Dig . . .!«
 33. Rædsel og Fortvivlelse!
 34. En frelsende Tanke.
 35. I Fredensgade Nr. 10.
 36. »Lad mig faa de to Værelser!«
 37. Ved Kaffe bordet.

38. »Elskede! Kom i Fredensgade 10.«
 39. Hun har Sedlen.
 40. Og taber den.
 41. De rare Gæster!!
 42. Han skal afsløres.
 43. For anden Gang i Fredensgade Nr. 10.
 44. Et frygteligt Opgør.
 45. En Ven i Nøden.
 46. »Jeg lader, som jeg er gal.«
 47. Hjælp, Mord, Politi.
 48. Lægen tilkaldes.
 49. »Han maa være alene . . .
 50. . . . med sin Kone!«
- 



En ny Form for Bryllupsrejse.

Adolf Mayer er bleven viet til sin Charlotte, og Bryllupsfesterne i Familiens Kreds er overstaaet. Nu gaar Rejsen ind til Hovedstaden, hvor de Unges Hjem er. Paa Perronen møder hele Familien, baade Svigerfader og Svigermoder og Tante Bine og Tante Nulle, for at tage Afsked. Adolf og Charlotte ønsker dem alle hen, hvor Peberet gror, og da Toget omsider sætter sig i Bevægelse, bryder de ud i et befriende: — Endelig alene!

De gør sig det rigtigt mageligt i et Hjørne af Kupéen og hvisker hinanden de 1000 Elskovsord i Øret. Konduktøren



Et aandsforladt Telegram.

faar en flot Drikkeskilling — 11 Øre — for at sørge for, at de faar Lov til at være uforstyrrede. Ret længe varer Idyllen dog ikke. Trafikchefen for Banelinien skal ved en Mellemstation staa ind i Toget, og han vælger uheldigvis den Kupé, hvori det lykkelige, nygifte Par sidder. Adolf Mayer bliver rasende over Forstyrrelsen og benytter den første Lejlighed til at være grov overfor den paatrængende Fremmede, men denne er ikke til at spøge med. Han lader ved den første Station den hidside Ægtemand transportere ud af Toget, medens Konen faar Lov til at køre videre til Hjemmet i Hovedstaden. Samme Aften





Ogsaa en Brudenat.

sidder Adolf ensom i sin Fængselscelle, medens Charlotte keder sig saa rædsomt i de store, nymøblerede Stuer. Hver for sig sukker de bedrøvet: — Endelig alene!

Saasnart Adolf er bleven løsladt, iler han til den elskede Hustru, som modtager ham med Kys og Kærtegn. Og de jubler højt: — Endelig alene!

Det er bare noget, de tror. For nu vælter det ind med højst alarmerende Telegrammer. Der er først et fra Charlottes Forældre. Det lyder saaledes:

»Søde Tullepige. Vi formoder, at Du savner dine For-



Ledige Værelser udlejes!

ældre lige saa højt som vi savner Dig. Derfor kommer vi med første Tog. Far og Mor.«

Det næste Telegram er fra Tanterne. Det lyder saaledes:

»Elskede Lotte. Du føler Dig sikkert saa alene. Vi kommer saa hurtigt vi kan for at trøste Dig i din Ensomhed. Tante Bine og Tante Nulle.«

Faa Timer efter er Huset oversvømmet af den paatrængende Familie. Der gives ikke de nygifte nogen Lejlighed til at være alene. Adolf og Charlotte er lige fortvivlede, men Adolf finder paa Raad. Han lejer i Fredensgade et Par møblerede





»Anger« og »Tilgivelse«.

Værelser, hvor han haaber at kunne mødes med sin Kone. For at underrette hende om det geniale Paafund, stikker han i Hemmelighed en Seddel til hende. Paa Sedlen staar følgende:

»Søde Elskede. Kom Fredensgade 10, 2den Sal, Mortensen. Kl. 6. Hvis jeg ikke er kommen, saa sig bare, at Du er min Kone. 1000 Kys.«

Charlotte er henrykt over denne Udvej. Uheldigvis taber hun imidlertid Sedlen, og hendes Moder, som finder den, ser i den et Bevis for en Mistanke, hun længe har næret om, at Adolf allerede var sin Kone utro. Familien beslutter at give

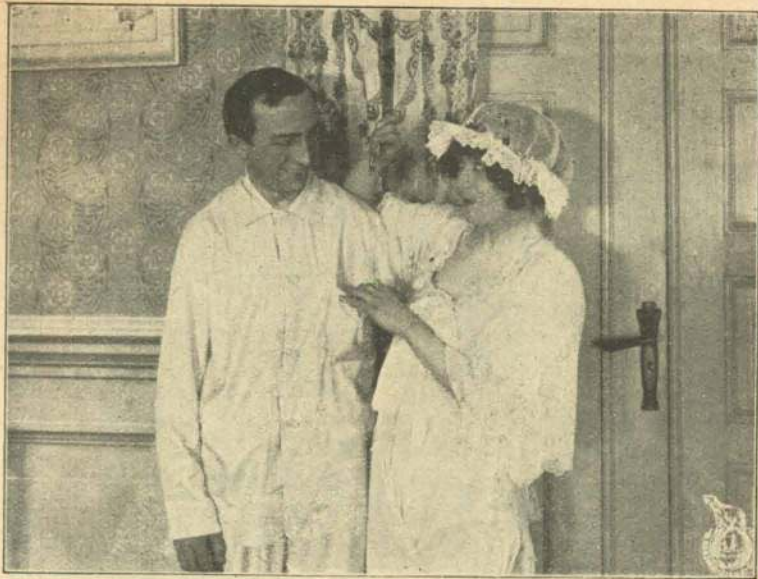


Hjernerodshindebetændelse!!

ham en Lektion og begiver sig i stort Optog til Fredensgade 10, hvor Synderen paagribes og føres tilbage til Hjemmet. Adolf og Charlotte har nu opgivet Haabet om nogensinde at blive alene. Men naar Nøden er størst, er Hjælpen nærmest. Saaledes ogsaa her. Adolf træffer en god Ven, Dr. Hilfe, en Sindssygelæge, som anbefaler en glimrende Kur.

Adolf beslutter at følge Opskriften. Efter at have sat Konen ind i Kurmetoden, tager han fat. Han begynder at opføre sig som fuldkommen Idiot. Konen, der véd, at dette er Signalet til, at Komedien skal begynde, beder sin Fader øjeblikkelig





Endelig alene.

hente Sindssygedoktoren, Dr. Hilfe. Denne ankommer med Spændetrøje til Patienten, hvis Bersærker gang under den kyn-
dige Behandling efterhaanden tager af. En kort Undersøgelse
lader konstatere, at Patienten lider af den bekendte Sommer-
sygdom: Hjernerodhindebetændelse, der efter Lægens abso-
lute Paalæg nødvendiggør, at den Syge maa være saa meget
som muligt alene — med sin Kone. Lægens bestemte Ordre
maa selvfølgelig respekteres, og Familien trækker sig tilbage
— saa meget hellere som den ikke føler nogen ovedreven Lyst
til at fortsætte Samværet med den sindssyge udover det



Trætte

strengt nødvendige. Med en Beklagelse af den unge Hustru,
som skal tvinges til at være sammen med Staklen, forlader
Familien de Nygiftes Hjem. For første Gang i deres endnu saa
unge Ægteskab kan Adolf og Charlotte med virkelig Grund
udbryde:

— Endelig alene!

A. L. IRICH
KØBENHØVN B.

Endelig alene.

Personerne:

Adolf Mayer, nygift. . Herr Rasmus Christiansen.
Charlotte Mayer, hans Kone. . Frk. Luzzi Werren.

Adolf Mayer er bleven viet til sin Charlotte, og Bryllupsfesterne i Familiens Kreds er overstaaet. Nu gaar Rejsen ind til Hovedstaden, hvor de Unges Hjem er. Paa Perronen møder hele Familien, baade Svigerfader og Svigermoder og Tante Bine og Tante Nulle, for at tage Afsked. Adolf og Charlotte ønsker dem alle hen, hvor Peberet gror, og da Toget omsider sætter sig i Bevægelse, bryder de ud i et befriende Suk: -Endelig alene!

De gør sig det rigtigt mageligt i et Hjørne af Kupéen og hvisker hinanden de 1000 Elskovsord i Øret. Konduktøren faar en flot Drikkeskilling - 11 Øre - for at sørge for, at de faar Lov til at være uforstyrrede. Ret længe varer Idyllen dog ikke. Trafikchefen for Banelinien skal ved en Mellemstation staa ind i Toget, og han vælger uheldigvis den Kupé, hvori det lykkelige, nygifte Par sidder. Adolf Mayer bliver rasende over Forstyrrelsen og benytter den første Lejlighed til at være grov overfor den paatrængende Fremmede, men denne er ikke til at spøge med. Han lader ved den første Station den hidsige Ægtemand transportere ud af Toget, medens Konen faar Lov til at køre videre til Hjemmet i Hovedstaden. Samme Aften sidder Adolf ensom i sin Fængselscelle, medens Charlotte keder sig saa rædsomt i de store, nymøblerede Stuer. Hver for sig sukker de bedrøvet: -Endelig alene!

Saa snart Adolf er bleven løsladt iler han til den ekskede Hustru, som modtager ham med Kys og Kærtegn. Og de jubler højt: -Endelig alene!

Det er bare noget de tror. For nu vælter det ind med højst alarmerende Telegrammer. Der er først et fra Charlottes Forældre. Det lyder saaledes:

"Søde Tullepie. Vi formoder, at du savner dine Forældre lige saa højt som vi savner dig. Derfor kommer vi med første Tog. Far og Mor".

Det næste Telegram er fra Tanterne. Det lyder saaledes:

"Elskede Lotte. Du føler dig sikkert saa alene. Vi kommer saa hurtigt vi kan for at trøste dig i din Ensomhed. Tante Bine og
Tante Nulle"

Faa Timer efter er Huset oversvømmet af den paastrængende Familie. Der gives ikke de nygifte nogen Lejlighed til at være alene. Adolf og Charlotte er lige fortvivlede, men Adolf finder paa Raad. Han lejer i Fredensgade et Par møblerede Værelser, hvor han haaber at kunne mødes med sin Kone. For at underrette hende om det geniale Paafund stikker han i Hemmelighed en Seddel til hende. Paa Sedlen staar følgende:

"Søde Elskede. Kom Fredensgade 10. 2den Sal, Mortensen. Kl. 6.
Hvis jeg ikke er kommen, saa sig bare, at du er min Kone. 1000 Kys"

Charlotte er henrykt over denne Udvej. Uheldigvis taber hun imidlertid Sedlen, og hendes Moder, som finder den, ser i den et Bevis for en Mistanke, hun længe har næret om, at Adolf allerede var sin Kone utro. Familien beslutter at give ham en Lektion og begiver sig i stort Optog til Fredensgade 10, hvor Synderen paagri-
bes og føres tilbage til Hjemmet. Adolf og Charlotte har nu opgivet Haabet om nogensinde at blive alene. Men naar Nøden er størst, er Hjælpen nærmest. Saaledes ogsaa her. Adolf træffer en god Ven, Dr. Hilfe, en Sindssygelæge, som anbefaler en glimrende Kur.

Adolf beslutter at følge Opskriften. Efter at have sat Konen ind i Kurmetoden, tager han fat. Han begynder at opføre sig som fuldkommen Idiot. Konen, der ved, at dette er Signalet til, at Komedien skal begynde, beder sin Fader øjeblikkelig hente Sindssygedoktoren, Dr. Hilfe. Denne ankommer med Spændetrøje til Patienten, hvis Bersærkergang under den kyndige Behandling efterhaanden tager af. En kort Undersøgelse lader konstatere, at Patienten lider af den bekendte Sommersygdome,

Hjernerodhindebetændelse, der efter Lægens absolute Paalæg nødvendig-
diggør, at den Syge maa være saa meget som muligt alene - med sin
Kone. Lægens bestemte Ordre maa selvfølgelig respekteres, og Fa-
milien trækker sig tilbage - saa meget hellere som den ikke føler
nogen overdreven Lyst til at fortsætte Samværet med den sindssyge
udover det strengt nødvendige. Med en Beklagelse af den unge Hu-
stru, som skal tvinges til at være sammen med Staklen, forlader
Familien de Nygiftes Hjem. For første Gang i deres endnu saa un-
ge Ægteskab kan Adolf og Charlotte med virkelig Grund udbryde:

-Endelig alene!

o o o o o o o o o o



A/S NORDISK

FILMS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLINS S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“

Teleph.: Amt Mpl. 10191.



Die erste Nacht.

Adolf Mayer Herr R. Christiansen
Charlotte Mayer Luzzi Werren.

Adolf und Charlotte haben ihre Hochzeit im Kreise der Familie gefeiert, und jetzt geht die Reise nach der Hauptstadt, wo das junge Paar wohnen wird. Die ganze Familie, Schwiegereltern und Tanten begleiten das junge Paar auf den Bahnhof um Abschied zu nehmen. Adolf und Charlotte wünschen sie alle auf den Blocksberg, und als der Zug sich endlich in Bewegung setzt, atmen sie erleichtert auf: Endlich allein! Sie setzen sich bequem in der Ecke zurecht und haben sich 1000 Liebesworte zu sagen. Der Schaffner erhält ein schönes Trinkgeld um sie allein zu lassen, aber die Idylle dauert nicht lange. Der Betriebsdirektor der Bahnlinie steigt ein und wählt unglücklicherweise das Coupee, in welchem das Brautpaar sich eingerichtet hat. Adolf Mayer ist wütend und überhäuft den Fremden mit Grobheiten. Dieser versteht aber keinen Scherz. Bei der ersten Station wird der hitzige Ehemann heraustransportiert, während der jungen Frau erlaubt wird, nach Hause zu fahren.

Den Abend muss Adolf allein in einer Gefängniszelle verbringen, während Charlotte in ihrer schön möblierten Wohnung sitzt. Beide seufzen traurig für sich: Endlich allein!

Sobald Adolf wieder frei ist, eilt er glückstrahlend zu seiner jungen Frau, die ihn liebevoll empfängt, und beide jauchzen: Endlich allein!

So leicht geht es aber nicht. Ein Telegramm erscheint von Charlottes Eltern: Liebes Kind. Wir nehmen an, dass Du Deine

(Die erste Nacht) -2-

Eltern eben so sehr vermisst, wie wir Dich vermessen. Deshalb kommen wir sobald als möglich nach dort.

Papa und Mama.

Charlottes Tanten telegraphieren: Geliebte Lotte. Damit Du Dich nicht so allein fühlst, kommen wir alle beide um Dich in der Einsamkeit zu trösten.

Tante Line & Tante Amalie.

Einige Stunden später ist das Haus von der zudringlichen Familie überschwemmt. Keine Minute sind die jungen Leute allein. Beide sind verzweifelt, aber Adolf weiss Rat: Friedenstrasse 11² sind zwei möblierte Zimmer zu vermieten. Er nimmt dieselben und kann also mit seiner Frau dort allein sein. Um sie mit der genialen Idee bekannt zu machen, schreibt er auf einen Zettel: Meine liebe, süsse Charlotte: Komme nach Friedrichstrasse 11² um sechs Uhr. Falls ich nicht da bin, darfst Du nur sagen, dass Du meine Frau bist. Tausend Küsse.

Dein Adolf.

Charlotte ist entzückt. Unglücklicherweise verliert sie aber den Zettel. Charlottens Mutter findet ihn und meint einen Beweis zu haben, dass Adolf schon seine junge Frau hintergeht. Die Familie beschliesst ihm eine tüchtige Lektion zu geben. Alles begibt sich nach Friedenstrasse 11, wo der Sünder ergriffen und nach Hause geführt wird.

Adolf und Charlotte haben jetzt jede Hoffnung allein zu sein aufgegeben. Adolf trifft zufällig seinen guten Freund Dr. Hilfe - einen Irrenarzt, der ihm eine glänzende Kur empfiehlt.

Adolf beschliesst dem Rat zu folgen. Er macht seine Frau mit derselben bekannt, und die Kur fängt an. Er tut als ob er wahnsinnig ist, und die Frau die versteht, dass die Komödie jetzt anfangen soll, lässt Dr. Hilfe rufen. Dr. Hilfe erscheint

(Die erste Nacht) -3-

sofort mit Zwangsjacke, und es dauert geraume Zeit, ehe der Patient sich beruhigen lässt. Der Arzt konstatiert eine Gehirnweichung und verordnet, dass der Patient möglichst allein gelassen wird. Nur seine Frau darf bei ihm sein. Die Familie muss sich also zurückziehen, und sie tun es um so lieber, weil sie nicht besonders gern mit dem wahnsinnigen Menschen zu tun haben wollen.

Mit einigen mitleidigen Worten zu der armen jungen Frau die gezwungen ist, bei dem Kranken zu bleiben, verabschieden sie sich schleunigst und zum ersten Mal während ihrer jungen Ehe können Adolf und Charlotte wahrhaftig in die Worte ausbrechen:
Endlich allein!

NORDISK

MS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

LONDON NEW YORK PARIS MILAN

MOSCOW BAKEDONIA SOKO

BERLIN W. 48

FRIEDRICHSTRAßE 13

Telefon: 1091

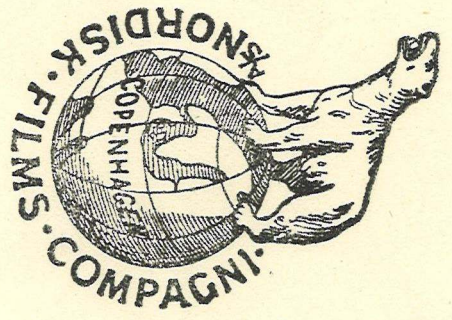


(Die erste Nacht) -3-
sofort mit Zwangsjacke, und es dauert geraume Zeit, ehe der Pa-
tient sich beruhigen lässt. Der Arzt konstatiert eine Gehirner-
weichung und verordnet, dass der Patient möglichst allein gelassen
wird. Nur seine Frau darf bei ihm sein. Die Familie muss sich
also zurückziehen, und sie tun es um so lieber, weil sie nicht
besonders gern mit dem wahrstinnigen Menschen zu tun haben wollen.
Mit einigen mitleidigen Worten zu der armen jungen Frau
die gewungen ist, bei dem Kranken zu bleiben, verabschieden sie

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.
FRIEDRICHSTRASSE 13.
Telegram-Adr.: „Nordfilm“
Teleph.: Amt Mpl. 10191.



E N F I N S E U L S .

Personnages:

Adolphe Lebeau, nouveau mariéM. Rasmus Christiansen

Charlotte, sa femme..... Mlle Luzzi Werren

Adolphe Lebeau vient d'être marié à sa Charlotte, et la noce est terminée. Ils partent pour la capitale, où ils doivent demeurer. A la gare ils rencontrent toute la famille, le beau-père, la belle-mère, tante Fifine et tante Liline qui viennent prendre congé d'eux. Adolphe et Charlotte ne sont pas charmés de cette attention et quand le train se met en mouvement ils poussent un soupir de délivrance: Enfin seuls!

Ils s'installent à l'aise dans un coin du compartiment, et se murmurent à l'oreille mille mots d'amour. Le conducteur reçoit un pourboire pour les laisser seuls. Cette idylle ne dure pas longtemps. Le chef du trafic doit prendre le train à une station intermédiaire, et justement il choisit le compartiment où se trouvent nos deux amoureux. Adolphe devient furieux et saisit la première occasion de se montrer grossier vis-à-vis l'étranger. Mais celui-ci n'est pas endurant. A la prochaine station il fait descendre le mari, tandis que la femme a la permission de continuer son voyage.

Adolphe est arrêté, et languit dans sa cellule, tandis que Charlotte s'ennuie mortellement dans les grandes pièces, nouvellement meublées. Chacun de son côté soupire tristement: Enfin seul!

Aussitôt qu'Adolphe est relâché il court chez sa femme qui le reçoit avec des baisers et des caresses, et maintenant ils peuvent s'écrier: Enfin seuls! Mais ils se trompent. Arrive un premier télégramme des parents de Charlotte, annonçant

leur arrivé. Puis vient un autre télégramme des tantes qui aussi annoncent qu'elles arrivent. Quelques heures après la maison est envahie par la famille. Les pauvres mariés ne peuvent être un moment seuls. Ils sont désespérés, mais Adolphe trouve un moyen: Il loue en ville une couple de chambres meublées, où il espère pouvoir se rencontrer avec sa femme. Pour la prévenir de cette idée géniale il lui glisse en secret un billet, lui donnant rendez-vous dans leur pied-à-terre.

Voilà Charlotte heureuse. Malheureusement elle perd le billet. Sa mère le trouve et croit qu'Adolphe trompe déjà sa femme. La famille décide de lui donner une leçon, et se rend en grand cortège à l'adresse en question, où le pauvre Adolphe est saisi et ramené à la maison.

Adolphe et Charlotte ont renoncé à l'espoir de jamais être seuls. Mais Adolphe trouve une autre échappatoire. Il rencontre un bon ami, le médecin aliéniste Hubert qui lui donne un bon conseil qu'Adolphe se décide à suivre. Après avoir mis sa femme au courant de la ruse il commence à se conduire comme un parfait idiot. Sa femme prie son père d'envoyer immédiatement chercher le docteur Hubert. Celui-ci arrive avec la camisole de force qu'il met au malade dont l'excitation diminue peu à peu. Le docteur lui découvre une maladie imaginaire qui nécessite que le malade reste complètement isolé avec sa femme.

La famille est naturellement obligée de respecter les prescriptions du docteur et se retire, pas fâchée de s'éloigner du fou, en plaignant la pauvre jeune femme, condamnée à rester avec lui. Pour la première fois depuis leur mariage Adolphe et Charlotte peuvent s'écrier avec raison: Enfin seuls!

- - - - o o O O o o - - - -

leur arrivée. Puis vient un autre télégramme des tantes qui ana-
si annoncent qu'elles arrivent. Quelques heures après la mai-
son est envahie par la famille. Les pauvres mariés ne peuvent
être un moment seuls. Ils sont désespérés, mais Adolphe trouve
un moyen: Il loue en ville une couple de chambres meublées, où
il espère pouvoir se rencontrer avec sa femme. Pour la prévenir
de cette idée géniale il lui glisse en secret un billet, lui don-
nant rendez-vous dans leur pied-à-terre.
Voilà Charlotte heureuse. Malheureusement elle perd le

billet. Sa mère le trouve et croit qu'Adolphe trompe déjà sa
femme. La famille décide de lui donner une leçon, et se rend en
grand cortège à l'adresse en question, où le pauvre Adolphe est
attendu par sa femme. Elle se précipite sur lui et le serre dans
ses bras. Elle le presse contre elle et se décide à lui dire ce qu'elle
a appris. Elle commence à parler comme un
ar-tiste idiot. Sa femme prie son père d'envoyer immédiatement
chercher le docteur Hubert. Celui-ci arrive avec la camisole de
force. Il fait un massage dont l'excitation diminue peu à peu.

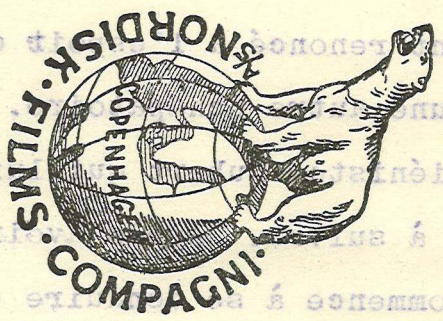
A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU

BARCELONE. SOFIA.



Le malade reste complètement isolé avec sa femme.
La famille est naturellement obligée de respecter les
prescriptions du docteur et se retire, pas fâchée de s'éloigner
du lieu, en plaignant la pauvre jeune femme, condamnée à rester
avec lui. Pour la première fois depuis leur mariage Adolphe et
Charlotte peuvent s'écrire avec raison: Enfin seuls!

--- o o o o o ---



NORDISK FILMS Co., LTD.



25 CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.C.

Telephone - City 172.

Telegrams—Norfilcom, Westrand London.



ALONE AT LAST

The Trials of Honeymooners.



RELEASED MONDAY, JUNE 15th.

LENGTH 2,240 FT.

Code Word: ALONE.



ALONE AT LAST.

THE TRIALS OF HONEYMOONERS.



FOR SHEER merry-making power, this film will take a lot of beating. It is one long laugh, every scene contributing its quota to the farcical effect. As an antidote for a fit of the blues, nothing better could be prescribed, and the exhibitor who screens it can be sure of an enthusiastic reception for it.

It deals with the trials of Adolf Mayer and Charlotte, his wife. After the wedding they prepare to proceed to their own home—and the trouble starts. There is a boisterous demonstration at the station, much to their disapproval, and although they manage to find an empty compart-



ment in the train to start off with, they are pestered by the ticket inspector before they reach the first stop, and the rocking of the carriage causes their packages to tumble down like an avalanche upon them from the rack. They have just settled themselves to canoodling when a traffic superintendent of the railway enters the compartment at the first station en route, persisting in entering, much to the discomfiture of the tipped guard and the honeymooning couple. The superintendent tries to make himself agreeable and succeeds with the young wife, but Adolf is petulantly sulky. He restrains his ire, however, till the interloper offers his wife a cigarette, and then he attacks him. The communication cord is pulled, and the guard is given instructions by the super-

intendent to take a seat with a companion in the compartment, for the protection of the official. Arrived at the next station, Adolf is pushed and jostled into the station master's office, and at the instance of the traffic superintendent, he is given in charge for assault, and lodged in a police cell. Eventually he is freed, and hurries home to the wife awaiting him despondently. But even now they are unable to be alone for any length of time, for the wife's parents follow immediately on a letter, in which they say that she may be a little lonely and they will visit her. They come, and so do two maiden aunts. The chagrin of the young people is intensified by many irritating happenings, and Adolf hits upon a plan to outwit their unwanted guests. He engages apartments in another quarter of the town for himself and wife, and when he returns home, surreptitiously passes a note to his wife asking her to meet him at the address given at six p.m. His absence of mind, following a charge from his mother-in-law to the effect that he seems to be neglecting his wife, causes a commotion, during which the wife drops the important note. Mother-in-law's suspicions that Adolf may have some other attractions seems to be verified when she happens upon the note, and together with her husband, she decides to go to the address at the time stated and catch her errant son-in-law. Adolf is flabbergasted to find his wife's parents awaiting him at the apartments, and after submitting to a severe verbal lecture on his supposed iniquities, sees his wife, when she turns up, swept home by her irate parents.

Sauntering away from these apartments he meets an old friend, a doctor, to whom he confides his troubles. He is given advice and told to go home. His arrival at home causes a mild surprise, but this is turned to consternation when he behaves more and more like a mad man. Pa is sent by Charlotte (who has been let into the secret by her husband) for Dr. Help, while in the meantime, Adolf chases his guests throughout his home with a big carving knife. The doctor's diagnosis is that Adolf must be left alone, adding, after a pause, "With his wife." Adolf quickly quietens under the doctor's administrations and he is fully recovered what time his father and mother-in-law and his wife's two maiden aunts scurry away to their own homes in agitated distress.

Released Monday, June 15th.

Length 2240 feet.

Villages in the Bavarian Highlands.

THE PICTURESQUENESS OF SOUTHERN GERMANY.

THIS SCENIC introduces us to some of the most picturesque tracts of Southern Germany seen in the full glory of summer time. We are given glimpses of quaint little villages, and their peasant occupants, perched on the acclivities of the rugged highlands, or nestling in peace in the verdant valleys. We see wide stretches of undulating land, richly timber covered, with rolling meadows of luscious grass; and here and there panoramas of the river-side and snapshots of cascades and waterfalls that are instinct with natural beauty. The film is made all the more artistically satisfying on account of its delightful tinting.

Released Monday, May 15th

Length 387 feet.



A. L. IRICH
KØBENHÅVN B.